

ENRAMADES

ENRAMADES 1.980

SUMARI:

- JORDI PUJOL, PRESIDENT
- XERRANT DE LES ENRAMADES
- ES FAN LES CATIFES ?
- EL PRESSUPOST MUNICIPAL A ANÀLISI

biblioteca

Rafael

CANALADRIA

Barnils

FREDERIC BOSCH

"CASA FEDERICO"

GERMANA ASSUMPTA, 18 - ARBÚCIES

EL
NOSTRE

FRANKFURT

PLAÇA DE LA VILA - ARBÚCIES

RIBAS I MOTJE

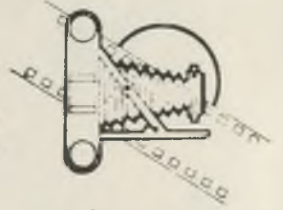
GESTORIA - SEGUROS - FINCA

Eiximenis, 12-14 - GIRONA

Representant a ARBÚCIES:
JAUME VILÀ i SERRAT
C/CASTELL, 10 - TELF. 86.03.77

FOTO-ESTUDI

Josme

-Des del 1.962, el vostre fotògraf.
Ara, noves instal.lacions Galeria-Estudi
per a fotos d'alta qualitat, a més la
novetat de foto carnet al moment.

C/. Prat Marçet, 3

ARBUCIES (Girona)

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 **BLANES**

Quan aquestes poques paraules surtin al carrer, les festes ja no seran lluny. Seran relativament a prop en el temps. Però això, és només un accident. El fet trascendent, - el fet significatiu és si les Enramades són a prop, en el pensament de cada arbucienc. Això és el que importa. I aquest és un gran dubte. És una incògnita que hem de procurar resoldre. Creiem que aquest és un bon moment. Creiem que és el moment oportú perquè tothom manifesti el seu parer. A nivell personal o corporatiu.

La nostra opinió, no és d'ara, és que les Enramades estan perdent de manera manifesta, un any rera l'altre, interès i participació popular. Creiem que ja només la rutina, no confondre amb tradició, les fa tirar. Pensem que no som pessimistes, si afirmem que de continuar així, el que vol ser tradició és convertirà inexorablement en història. Una història feta de tradicions mortes.

Les causes són, al nostre entendre, diverses. A destacar, la contínua i ràpida evolució de la nostra forma de vida, que ens fa cada vegada més depenents de la sirena i els horaris; la pròpia estructura funcional de les Festes, al dispersar-se en tants dies feiners, etc. Això porta que cada vegada més, de les Enramades només en disfrutin la mainada i uns pocs privilegiats amb mitjans i ganes.

La nostra proposta passa per contrarrestar les causes adverses que s'han anomenat. El nostre plantejament passa per reduir i concentrar la Festa en dos o com a molt, tres dies, agrupant els carrers en dos o tres "districtes", amb el que es guanyaria en participació i gresca, reduint les despeses i costos de tota mena. En una paraula, fent les Enramades més atractives i assequibles. En segon lloc, un replantejament total de les activitats desenvolupades durant les festes, deixant plena autonomia a cada una de les demarcacions, per, mitjançant la competència, perfeccionar i renovar any a any les festes. Aquest plantejament només significaria carregar-nos un dia de treball.

En síntesi, aquestes són les bases que oferim per muntar unes Enramades renovades - dins la tradició. La nostra intenció no és imposar. No és el nostre sistema. Només volem deixar constància d'una preocupació. I a la vegada, volem senyalar vies de sortida. Tota crítica serà positiva. Tot plantejament nou ha d'ésser ben rebut. Tenim un any per endavant, però no podem esperar a l'últim moment. S'imposa un debat de tot el poble. No cal dir que PERXADA està oberta a totes les opinions.

NOTA DE PERXADA

- L'Equip de PERXADA, recordant el que ja havia manifestat anteriorment, considera convenient remarcar els aspectes següents:

1er.- Que PERXADA no es fa responsable ni sotascriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, i ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut.

2on.- Que la revista PERXADA s'autofinancia econòmicament. Això vol dir, que fins avui PERXADA ha anat cobrint els costos d'edició i publicació, a través de les dues - úniques fonts d'ingressos que té: anuncis i venda de la revista.

3er.- Que PERXADA s'ha acollit a la Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies amb l'única finalitat de salvar els tràmits legals per a la seva edició i distribució.

i 4art.- Que la Revista resta oberta a tothom i convida al diàleg, la discussió i la llibertat d'opinió sense cap més límit que la correcció i el respecte entre els opinants.

EQUIP DE PERXADA

TOTS HI TENIM VEU:

Votar a Convergència era dir no a CUPA.

Penso que en l'últim número de PERXADA es va produir un buit informatiu -la valoració del resultat electoral- del que en certa manera, jo mateix, em culpabilitzo, i per això em decideixo a escriure aquesta carta-article i perquè el silenci no sigui interpretat capciosament, com un no voler prendre actituds crítiques contra l'actual consistori. Si un dels propòsits de PERXADA era vincular-se estretament amb el batec popular, crec necessari expressar la meua opinió. Opinió punyent sobre una matèria vidriosa. Ho sé.

CUPA abans de les eleccions al parlament de Catalunya en una carta a tots els ciutadans d'Arbúcies va dir, en essència, que s'optés per uns determinats partits polítics, -descartant a Convergència i Unió. En l'acte de presentació de CUPA, un militant de Convergència, i en nom del partit, va donar suport a CUPA, recolzament que se li nega en aquests moments. Sembla que després d'un any les coses han canviat molt i qualsevol observador pot detectar-ho amb facilitat. Si CUPA va arribar a motivar el vot de molts arbucians, perquè la candidatura s'avaluava com un canvi, avui dia la seva imatge s'ha deteriorat. Els 1.145 vots a Convergència són significatius i assanyalen una tendència. Es cert. Però també, ha estat una manera de dir no a CUPA. Les eleccions parlamentàries no són eleccions al consistori local. És evident.

Al meu entendre CUPA ha comès errors que malauradament resulten imperdonables per a molta gent. Errors d'inexperiència administrativa, errors d'un excès de politització en els seus plantejaments. Potser sí. Bé sabem que la crítica a CUPA és a vegades irreglexiva, pur histerisme de persones que no argumenten, sols insulten. Però no tota la crítica ha de ser necessàriament irracional. Hi ha persones que no els agrada la manera de procedir de CUPA i mereixen tot el respecte. Pensen que el ritme de canvi, de transformació, que imprimeix l'actual consistori és molt superior al que el poble demanava.

Potser m'equivoco, però veig el consistori abandonat a l'ostracisme, a la més desesperadora soledat. En l'últim resultat electoral en Jaume Soler no seria l'alcalde. Això ha de fer reflexionar a CUPA, i també a l'oposició. Oposició que em sembla que tem més a CUPA com a oposició, que no com a govern del consistori. Perquè les coses estan tèrboles. Perquè s'han de clarificar.

Arbúcies necessita agermanar-se més. I potser pel bon govern del poble fóra necessària una tercera via: gent d'oposició a CUPA i gent desencantada per CUPA.

Que de nou Arbúcies sigui una vila de pau i no de guerra. De guerra civil encoberta. Molts Anys de salut a PERXADA i a tots els lectors.

AGUSTÍ CASANOVA I MASFERRER

GRÀCIES

Gràcies a tothom que ha ajudat directa o indirectament al fet que s'hagi pogut celebrar perfectament aquesta 1ª Marxa de la Primavera d'Arbúcies. Gràcies a totes les entitats col·laboradores, com són: La Caixa, Banca Catalana, Penya Barcelonista, Font del Regàs, Font de les Agudes del Montseny, Font Vella, Conselleria d'Esports de l'Ajuntament, i Creu Roja, que ens han fet possible l'organització d'aquesta festa esportiva. Gràcies finalment, a tots els participants que, si bé no giare nombrosos, però sí amb un meravellós esperit festiu-esportiu, han fet possible que amb la seva assistència la flama de la Marxa s'encengués, i esperem que per molts anys. Però no tot són flors i violes! Mirem de col·laborar cadascú amb les seves possibilitats perquè l'any que ve tot vagi encara millor, que hi hagi més participació i que qui ens ha negat el seu ajut s'hi repensi.

Gràcies; els organitzadors:

BASQUET FEMENI i ESCOLTES-GRUP D'ANIMACIÓ

Arbúcies

Padre de una concejal y suegro del alcalde, nombrado juez de paz

Ha asumido el cargo de nuevo juez de paz del municipio de Arbúcies Joaquín Horta Ferrer, el cual sustituye a Jaime Canaleta Rovira, que lo ha venido ejerciendo durante nueve años y ha cesado a petición propia. Esta noticia no tendría mayor importancia si no fuera por la coincidencia de que una de las hijas del señor Horta ostenta el cargo de concejal del Ayuntamiento y la presidencia de la comisión de Cultura y el marido de ésta, es decir, el yerno del nuevo juez, es el alcalde. Simultaneidad, sin duda, de difícil parangón, y máxime en una localidad de tan pocos habitantes, que permite aplicar con suma exactitud aquello de que «todo queda en familia».
Enric CASALS GINESTA.

ACLARIMENT

Atès que la precedent nota apareguda a "La Vanguardia" del 24 d'abril proppassat ha provocat una confusió entre els lectors, em plau manifestar: No hi ha hagut nomenament de nou jutge de pau d'Arbúcies, sinó que en virtut del normal procediment legal propi d'aquests casos, en cessar en el càrrec el Sr. Jutge, automàticament el substituït passa a ocupar-lo en funcions, fins i tant no sigui designat el que l'ha de succeir. Des de fa tretze anys jo em trobava en aquesta situació de suplir en les absències justificades, l'esmentada autoritat. Això vol dir que no ha ocorregut cap novetat amb valor de ser publicada com un esdeveniment en la comunitat arbucienca, em sembla. I això que "tot queda en família", és pura imaginació, que no té cap gràcia. El jutjat és un organisme totalment independent de l'alcaldia, són dues jurisdiccions diferents i autònomes entre sí; i caldria que abans de publicar una notícia, l'informador s'informés bé per no caure en el perill d'informar malament.

Aprofito l'avinentesa per agrair a tots aquells qui m'han fet arribar la seva felicitació pel nomenament que, segons el corresponsal signant, jo he rebut, i dir-los, ja aclarit el cas, que mentre duri la meva gestió intentaré ser-ne conscient pel bon servei del nostre poble.

Moltes gràcies.

JOAQUIM HORTA i FERRER

Amb sorpresa sento comentar una carta que ha escrit el Sr. Agustí Casanova, ja que no entenia com podia ser que es parlés d'un escrit que ha de publicar-se a PERXADA, sense haver sortit la revista. Segons es diu, el Sr. Casanova ha donat còpies de la carta a algunes persones perquè li facin propaganda. I per això, jo m'animo i aprofito que aquest senyor fa propaganda i em dic: Per què no n'escrius una tu?

D'alguns dels comentaris que he sentit diuen que el Sr. Agustí Casanova era entusiaste simpatitzant de CUPA, però que, ara en menys temps que en canviar una camisa, s'ha posat en contra de CUPA. Per què? Segons diuen necessita el favor dels poderosos, dels que diuen "vingui d'on vingui el vent, però anem contra l'ajuntament", potser amb altres paraules, però amb el mateix significat.

El Sr. Casanova ha demanat la plaça de Director del Col·legi Montsoliu d'aquesta Vila, i mentre espera resposta ja comença a planejar el camí. Em pregunto, si podríem estar tranquils de lliurar els nostres fills i néts a ell perquè els ensenyi la cultura. Què els podria ensenyar, quina classe d'educació els podria donar?

I els alumnes, quin respecte i quina confiança li podrien tenir en considerar el seu comportament, tan canviant, tan baladí i mogut per motius personals interessats?.

X. Y.

El nostre ahic

L'any 1264 el Papa Urbà IV instituí la Festa del Corpus Christi per tot el món catòlic. A Barcelona començà a celebrar-se l'any 1319 i fou la primera ciutat d'Espanya, després la seguí Vic, el 1330. Durant els segles XVII i XVIII aconseguí tot el seu esplendor a la nostra península i tenia tres manifestacions fonamentals: La processó del Santíssim, els autos sacramentals i els feteigs populars.

La nostra parròquia començà la celebració del Corpus el segle XVI, i consistia en una missa cantada i al vespre, se suposa que es feia la manifestació eucarística pels carrers de la vila, probablement pels voltants de l'església. També, és clar, hi havia els actes recreatius que han anat evolucionant en el transcurs del temps. De la famosa "dansa" no n'hem trobat enlloc cap referència que ens pogués donar una idea de quan va començar a ballar-se i de com es ballava. El que sembla cert és que els nostres avantpassats participaven en la litúrgia que era el mòbil cabdal que justificava la festivitat; i la forma de demostrar el seu entusiasme extern mogut per la fe els portà a ornamentar l'interior de l'església amb ramatges i flors boscanes i en tanta quantitat fins a convertir el temple en un veritable bosc fantàstic, m'imagino que devia ser així, ja que diu que col·locaven moltes espelmes o ciris entre les branques, que el conjunt il·luminat podia causar una bona impressió; tan impressionant devia ser que un dia s'incendià aquell bosc improvisat i el foc produí grans estralls al temple. I des d'aquella festa l'enramada anà a parar al carrer i per això la festa prengué el nom d'Enramades

La cosa continuà així durant anys i anys. Cada Octava de Corpus els veïns s'encarregaven de l'organització de la festa, assistint als actes eucarístics del matí i del vespre, i participant en les danses populars. Es creu que al vespre es feia una processó amb el Santíssim i podria ser que l'actual passada fos una reminiscència d'aquell acte religiós. Tots els esplais populars tenien lloc a la Plaça.

Els nostre pares recordaven aquelles diades així: Cada barri llogava una cobla que amenitzava els actes del dia; passada per acompanyar la gent a l'ofici, que era cantat per la mateixa orquestra. la dansa i la sardana del migdia (acabada la sardana, els dançaires acostumaven a anar a Ca la Sileta o a Can Cassó a prendre un refresc), el "lleuant de taula" per acompanyar el veïnatge al concert, la sessió de ball i les sardanes de la tarda. la vigília, tal com es fa ara, la peculiar passada i les sardanes i els balls vuitcentistes (una polca i un vals).

L'any 1936, ja feia 60 anys que els pagesos no celebraven la seva enramada, però un cop acabada la guerra s'animaren a fer-la altra volta i ho feren amb gran empena i esplendor, però no durà gaire l'entusiasme i anà minvant fins a deixar-ho córrer, degut sobretot que cada any eren més les cases de pagès que es tancaven.

Quan el Papa Pius XII suprimí l'Octava de Corpus, de fet desaparegué el motiu principal pel qual tenien lloc aquells dies festius, però el poble aferrat a les seves tradicions continuà celebrant-los com si res. I així han arribat fins als nostres dies, amb innovacions, és clar, intentant salvar una tradició ben arrelada al nostre poble i que certament contribueix a fomentar la sana convivència i l'amistat del veïnatge arbuicienc; i això és important.

Si no fos així ja no tindria cap sentit la seva continuïtat.

CONCURS PREMIAT AMB
LLIBRES PER VALOR
DE 1.000 PESSETES.

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES

CONCURS Nº 7

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

PREGUNTA Nº 1 -ARQUITECTÒNICA-

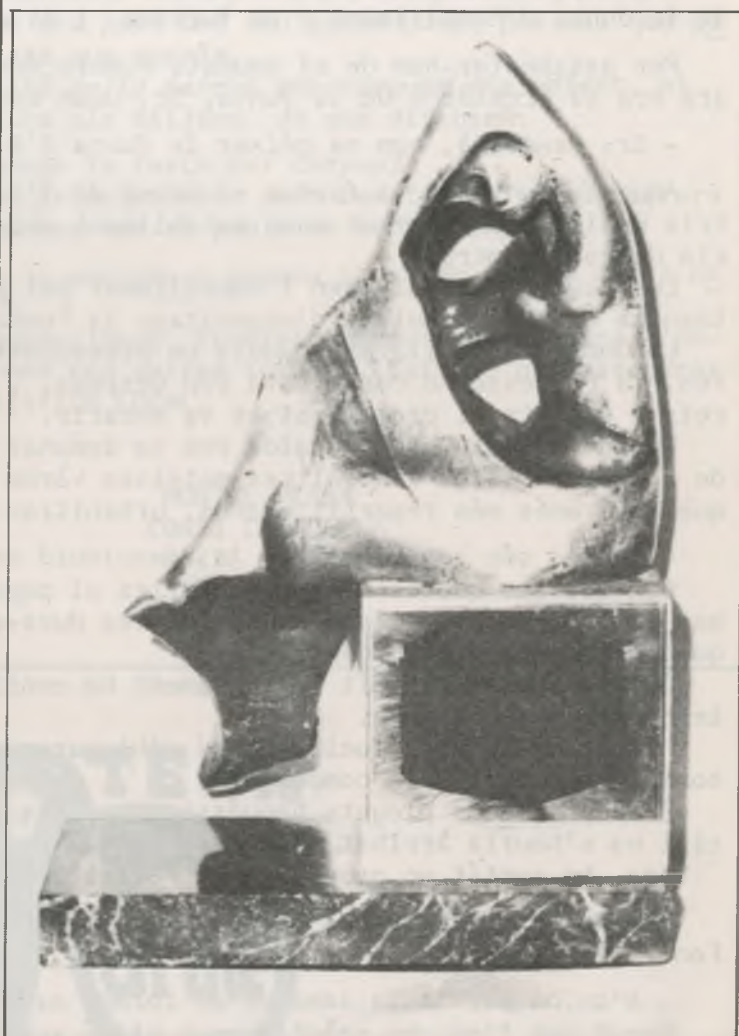
- Aquesta escultura-trofeu que es
dóna cada any a la Reina de les
Enramades, pots dir-nos quin nom
té?

PREGUNTA Nº2 -CULTURAL-

- Podries dir-nos el títol de la
composició musical que interpreta
la cobla per ballar la "Dansa" de
les Enramades.

PREGUNTA Nº3 -ESPORTIVA-

- Quan és temporada de pesca i te-
nint com a principal protagonista
la "truita", saps quina mida ha de
tenir com a mínim per a poder ésser
capturada?

SOLUCIÓ CONCURS Nº 6: El guanyador ha resultat ser la NÚRIA MERCADER I DURAN

- Pregunta nº 1.- Porta del jardí de CAn Xacris.
- Pregunta nº 2.- Germana Assumpta, L. Mataró, Dr. R. Pagés, Mm. S. Fulgaroles, D.Rafat
- Pregunta nº 3.- 2ª Divisió.

- Envieu les respostes o porteu-les personalment a l'oficina de la Caixa o a la Biblio-
teca d'Arbúcies.- També les podeu enviar per correu directament a la revista PERXADA.
Teniu temps fins el dia 10 de Juny.
- El mes vinent publicarem la solució del CONCURS Nº7 i el nom del guanyador.

diada de corpus

Enguany, El Corpus ha passat a ser dia feiner. Pel poble es comenta de la dissolució de la Junta d'Embelliment i de Turisme, i si es faran o no les catifes.

Per assabentar-nos de si aquests rumors son certs o no, ens hem adreçat al que fins ara era el President de la Junta, Sr. Joan Castellà.

- Sr. Castellà, com va néixer la Junta d'E. i de T.?

Aquesta Junta es va formar el Gener de l'any 1968, per evitar l'aplicació dels arbi tris municipals aportant cada establiment unes quotes voluntàries, segons l'importàn cia de cada comerç.

Les seves funcions eren l'embelliment del poble i fomentar el turisme. Entre altres tasques ens vàrem cuidar d'organitzar la Festa de Corpus.

La Junta, fins llavors gaudia de pressupost bo (es donaven premis baixos a les cati fes, la Processó no comportava cap despesa, ...), però en posar-hi les carrosses, majò rets i esbarts el pressupost es va encarir.

Davant aquest fet l'Alcalde ens va demanar que apugéssim les quotes i per no haver de aplicar-nos-les a nosaltres mateixos vàrem convidar més gent a formar-ne part, per què així anés més repartit (Bancs, urbanitzacions, paletes, ...).

- Quines són les causes de la dissolució de la Junta?

Com que les quotes eren voluntàries el pagament es passava molt per alt, fins arri bar a l'extrem, que l'any passat de les dues-centes vint-mil pessetes previstes en van quedar setanta mil pendents.

Davant aquest dèficit l'Ajuntament ha considerat millor recaptar ell mateix les quo tes de manera obligada.

Al fet de la dissolució, també s'hi varen afegir altres motius com falta de col.la boració per part dels components.

Potser si tots plegats haguéssim complert allò a que ens havíem compromès en un prin cipi no s'hauria arribat en aquest punt.

Ara, ha sortit un grup de gent nova i crec que té ganes de portar-ho endavant.

Després d'informar-nos de qui forma part de la nova Comissió parlem amb en Nicolau Font, l'actual vocal:

- D'on ha sortit la idea de de formar aquesta nou-nada Comissió?

Degut que fins ara pràcticament ningú sortia per a substituir la recentment dimiti da Junta d'Embelliment i de Turisme, i era una llàstima que es perdéssin aquestes fes tes que tant promocionen el poble d'Arbúcies. Una colla de botiguers i d'altres ens hem reunit per tal de continuar-ho.

- Aquesta Comissió està englobada dins de la Unió de Botiguers?

No, és totalment independent; no té cap mena de lligam ni amb la Unió de Botiguers ni amb l'Ajuntament.

- Quina tasca penseu dur a terme?

Assessorats per el Sr. Castellà que ja hi té una experiència d'anys hem començat a marcar el camí. Ara el problema més immediat és el del Corpus i hen d'intentar solven tar-lo. En la reunió que vàrem tenir el dia 7 d'aquest mes, amb els representants de les catifes de cada carrer es va decidir de continuar fent-les menys dues o tres excep cions que hem d'acabar d'engrescar-los.

- El fet que el dia de Corpus no sigui festa, de quina manera pot afectar al poble (turisme, participació, ...)?

La gent està mentalitzada que el dijous era festa i molts feien pont. Malgrat això i deixant una sèrie de problemes que són nous per a nosaltres, intentarem organitzar-

No bé i fer força propaganda perquè la gent vingui el diumenge de la mateixa manera que fins ara ho feia el dijous.

- *El canvi de dia comportarà alguna modificació en la programació dels actes?*

Sí hi ha hagut petites modificacions; ens hem amotllat a un horari i amb el que havia programat la Comissió d'Enramades, que per cert ens ha donat moltes facilitats.

- *El pressupost per la Festa de quina manera s'obté i com es distribueix?*

L'Ajuntament destina a aquesta Comissió una part del seu pressupost, per tal que poguem promocionar millor la nostra Vila, cosa que agraim.

Nosaltres només hem de fer la distribució de la manera que creguem més adient, el que intentarem fer és el màxim possible dins els mitjans de què disposem.

- *Quina repercussió econòmica té pel poble la Festa del Corpus?*

Totes les botigues, restaurants i bars, principalment se'n beneficien, però darrera d'ells d'altres, indirectament també. Crec que tot el poble en surt guanyant.

- *Ens n'adonem que arribem al final de la xerrada i encara no sabem el nom de la nova Comissió. Com us anomenareu?*

De moment la cosa encara no està ben consolidada. Provisionalment sóc el vocal, però tampoc no és definitiu, sinó que cada mes ens anirem tornant. Gairebé puc assegurar que ens prendrem el nom de COMISSIÓ TURÍSTICA LOCAL.

MONTSE PLANA
CONXI CASADELLÀ
MAITE GISBERT

Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES

CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

ARBÚCIES 12 DONES 13 BRUIXES

Tot seguint amb els remeis casolans per ajudar a la gent a guarir-se les malalties i manies, avui us donarem unes quantes solucions per la gent que té dolor en qualsevol lloc del cos.

Un dels remeis més efectius és agafar un pot d'aigua i posar-hi herba mosquera o sang nua o bé ortiga, fer-la bullir i beure'n 9 dies seguits en dejú; després parar uns quants dies i si no us ha passat tornar-hi.

Un altre remei molt aconsellable és amb un litre d'esperit de vi posar-hi el següent: el suc de tres llimones i les ratlladures de la pell, junt amb les ratlladures de tres pastanagues ben netes i sense pelar, tot això, deixar-ho reposar durant 48 hores i després amb les mans passar-se'n per la part dolorosa cada dia 5 minuts al matí.

També va molt bé deixar-se picar per les abelles, encara que això a vegades sigui més dolorós que el mateix mal.

El dolor és molt difícil de guarir, però també ho és que un d'aquests remeis falli, però si això fos així, penseu que el millor per guarir-lo és tenir 20 anys, i si no, recordem el que va dir un conegut metge a un home que n'estava carregat: "pren aquestes pastilles, encara que jo fa 4 anys que les prenc i no m'hi noto gens".

LES FURES TAFANERES

Continuem amb el tafaneig dels renoms d'Arbúcies. Prosseguim amb el gremi dels animals:

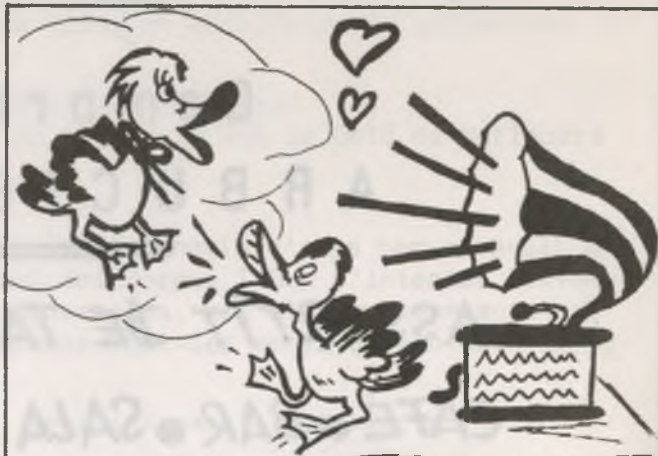
CAN POLLÍ: té el seu origen al carrer Damunt, en una casa anomenada CAN BOU, aquesta prové d'una casa de pagés del veïnat de Riells, on el cognom dels amos era BOU.

CAL MATXO: ens han explicat que l'avi va néixer en una casa de Gaserans, anomenada així.

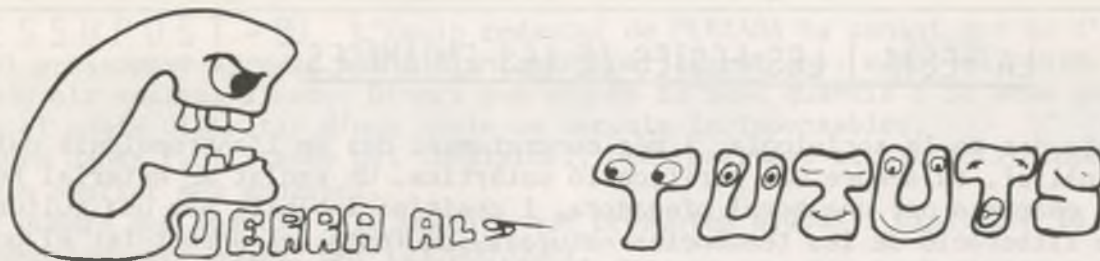
CAL GALL: nom que s'anomenen diverses cases de la vila, totes elles provenen de la mateixa casa de pagés, en baixar a viure al poble, han continuat anomenant-se GALLS.

LA TIRONA: Heus aquí un marit que anomenava "carinyosament" a la seva muller "TIRONA".

A més de tots aquests que hem explicat, n'hi ha molts d'altres dels quals no es troba l'origen, i d'altres que provenen de cognoms com: CAN CONILL, CAN GAMARÚS, o noms de fonts com: CA LA COLOMA.

Ai la meua TIRONA..!

IMPOSTOS CEDITS I PARTICIPACIÓ EN ELS INGRESSOS IMPOSITIUS.

A l'últim comentari varem especificar les diferents fonts financeres que han de fer possible la nostra autonomia. A primera vista dóna la impressió d'un llistat important, tant per nombre d'apartats com pel valor quantitatiu d'alguns d'ells. A l'hora de la veritat, no és així. Com a destacables, per la quantitat de recursos que aportaran, s'han de destacar: el rendiment dels impostos cedits per l'Estat i la participació prevista, en la recaptació impositiva total del Estat. A un altre nivell, s'ha de tenir en compte, la possibilitat que l'Estatut reconeix a la Hisenda catalana, d'emetre Deute Públic, encara que amb certes limitacions.

Els tributs, el rendiment dels quals es cedeix a la Generalitat, vénen especificats a la Disposició Adicional sisena i són:

- a) Impost sobre Patrimoni net.
- b) " " transmissions patrimonials.
- c) " " successions i donacions.
- d) Impostos sobre el luxe recaptats al lloc de destinació (Catalunya)

L'apartat d) anterior pot venir modificat en el futur per la substitució introduïda en el Projecte de Llei Orgànica per la Financiació de les Comunitats Autònomes. S'ha substituït l'impost sobre el luxe per tres impostos que ara no vénen al cas. Aquesta modificació no és important, perquè el que ens fa de preocupar és la suma total de diners que represente aquesta cessió. Els impostos subjectes a tal cessió són el de menys.

La participació en els ingressos impositius de l'estat és un tema més complicat i polèmic. Un tema que requereix molt d'espai per a ser tractat amb un xic de serietat. Diguem-ne quatre coses per encetar el debat.

En primer lloc, l'Estatut no fixa un percentatge concret. Al meu entendre, no podia ser de cap més manera. I a més, és un encert per Catalunya. Però, és un primer punt de discussió.

S'ha de distingir clarament entre dues etapes: la participació en el període transitori, que es regirà seguint el lògic criteri de la compensació del cost dels serveis transferits. Durant aquest període, l'Estat ha de garantir, mitjançant els impostos cedits i la participació als ingressos impositius estatals, que la Generalitat cobreixi el cost dels serveis estatals assumits.

Cost de serveis transferits - Impostos cedits = Participació a ingressos estatals.

A la participació en el període definitiu, se l'adorna amb un cert caràcter d'autonomia, sense que es pugui constatar la total erradicació del criteri de la compensació, malgrat que no figuri com a tal en l'article 45, juntament amb els que han de servir de base per la fixació del percentatge de participació.

XAVIER GUELL

LA FESTA I LES FESTES DE LES ENRAMADES

La festa vista des de la sociologia, i més concretament des de l'antropologia cultural i el psicoanàlisi, és sempre una purificació catàrtica. Un esclat de material reprimat: d'instints coartats per una moral ofegadora, i desitjos inhibits per una cultura poc amiga de la lliberació de les tendències naturals. La festa ens permet fer el que està rigorosament prohibit fora del seu marc. En la festa i per la festa tot allò que està represaliat pels sistemes normatius que determinen les pautes de conducta col·lectiva és buida i d'aquesta manera els ciutadans recobren el seu equilibri psíquic. La rauxa, la il·lusió, el plaer, són els protagonistes de tota manifestació lúdica i festiva. Era, abans, únicament, en el context de la festa quan la gent estrenava el vestit, menjava bé, bebia, fins i tot s'embriagava, anava a dormir tard, gastava els diners, es visitaven els familiars i amics, per part d'aquells que vivien allunyats de la vila, i tot això hauria estat -fora la festa- una conducta anòmala, descarrilada i censurable, en canvi, si quedava dipositada en els dies de l'esbarjo, adquiria una altra significació: el sentit propi d'una persona, d'elevat concepte de la ciutadania, i que viu immersa en el seu propi entorn popular. El que èticament i estètica podia ser perillós o recriminable deixava de ser-ho.

Es evident que el seny català, fet de racionalisme en combat dialèctic amb el sentiment i la instinctivitat, exigeix de tant en tant una sortida explosiva de material inconscient perturbador per al conscient. Sí, doncs, bé, la festa possibilita l'escapatòria d'una vida curulla de tedi, i sempre mediatitzada per l'eixuta raó, es procura des de la ideologia dominant controlar l'home integrat a la massa que festiva. Això s'aconsegueix gent viatjar, perfectament camuflats, pel substrat ideològic de l'esbargiment - els valors establerts, i d'aquesta manera es crea una ambivalència. Ambivalència que sols es compatible amb la gran ambivalència

de la filosofia que pesideix tots els costums de la vida catalana. Això és un xic difícil d'explicar, ja que per una banda la festa sembla una transgressió de valors institucionalitzats, i sens dubte que ho és, però alhora es produeix la paradoxa en la que els valors violats es reforcen. Això s'explicita en què en la festa l'alteració de normes es denotativa, objectiva, però no ho és connotativament, subjectivament, fins i tot intencionalment. Si gratem per de sota la superfície de la festa, trobarem un recordatori del que es pot fer, però no s'ha de fer, que és el viure festivament amb tota la càrrega semàntica que això comporta, i el viure, en una paraula, - sense treballar. Per això penso que la ideologia de l'oci és quasi sempre conservadora, en tant que et familiaritza, sense moltes vegades hom adornar-se, amb el sistema de valors codificats. No podríem en conseqüència endinsar-nos en la significació profunda de les Enramades sense tenir present el què és la festa; i d'aquesta manera deixo per al proper número de PERXADA l'anàlisi psico-sociològica d'aquestes celebracions tan arrellades al tarannà de la nostra col·lectivitat.

AGUSTI CASANOVA I MASFERRER

THE SERVES' NEW COMPANY VEU I VIU...

Nits de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles verdes, atxes enceses, coets, "PASSADA" xotis, valsos, porrons de vi del racó o del "terreno", SARDANA.

Matins de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles músties, ressaca, cercavila, ofici, trajo, clavells a la solapa, DANSA, vermut, - SARDANA.

Tardes de banderetes, ninots, rodolins, músics, branques amb fulles seques, paquet de "tabaco", Casino, CAFÈ-CONCERT-de-soroll, BALL robot-de la patata-decasats-decasades-delacarta-del'escombra-tangos-boleros-pasdobles, SARDANA.

Dies de gent, alegria, bon veïnatge, farra arreu de la vila: a la Plaça, al Castell, al Sorrall, a Magnès, a la Carretera, a...

THE SERVES' NEW COMPANY està d'ENRAMADES a ARBÚCIES!!!

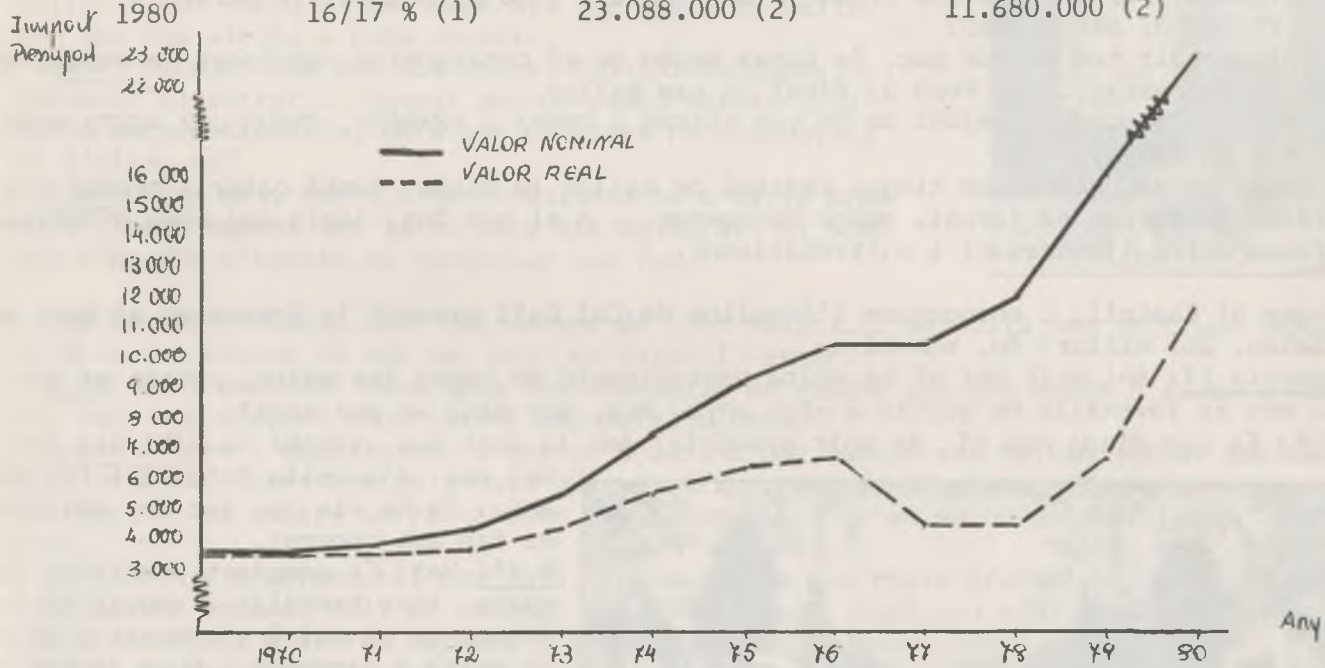
ZUM ZUM

PRESSUPOST - 80 L'Equip redactor de PERXADA ha pensat que és d'interès aproximar el pressupost aprovat per l'Ajuntament per aquest any, a tot el poble. Al cap i a la fi, són els nostres diners. Diners que segons la seva quantia i la seva gestió, han de permetre al poble disfrutar d'una sèrie de serveis indispensables.

Sobre dades facilitades pel Consistori, hem realitzat aquest petit comentari que procurarem ampliar més andavant.

El quadre que segueix i la gràfica que presentem ajuden i expliquen la quantia total pressupostada per aquest any (23.000.000).

ANY	TAXA INFLACIÓ	PRESSUPOST (nominal)	PRESSUPOST REAL (apreus de 1970)
1970	5,7 %	3.650.000 Pts.	3.650.000 Pts.
1971	8,2 %	4.010.000	3.708.000
1972	8,2 %	4.500.000	3.876.000
1973	11,5 %	5.700.000	4.584.000
1974	15,5 %	7.500.000	5.646.000
1975	17,0 %	9.200.000	6.409.000
1976	17,2 %	10.500.000	4.606.000
1977	26,4 %	10.500.000	4.613.000
1978	16,5 %	12.070.000	4.609.000
1979	15,6 %	16.037.000	6.843.000
1980	16/17 % (1)	23.088.000 (2)	11.680.000 (2)

Quines conclusions podem treure d'aquestes dades? Bàsicament dues: -El pressupost preparat per aquest any no és tan elevat com sembla, si ens fixem en la trajectòria seguida els últims 10 anys. L'inflació creixent any a any ha deformat considerablement la línia ascendent del pressupost. Això és el que es pot veure reflectit en el quadre, i que en dues paraules es pot resumir: mentre en termes corrents, entre l'any 70 i el 78 hi ha hagut un augment del 33 %, en termes constants, entre els dos mateixos anys, es veu que l'augment ha sigut inferior al 30%, el que significa un increment de terme mitjà d'un 3,5% aproximadament. -Aquest retocés es pot veure que comença a ser significatiu a partir de l'any 72, i que els anys que més curts es queden són els del 75 al 78. Aquesta breu explicació, crec que de moment justifica en part el pressupost de l'any 80. Creiem que és clar que amb aquests 23.000.000 pts. no s'intenta res més que començar a recuperar el temps que altres varen deixar perdre.

De totes maneres, això vol una anàlisi més completa que procurarem dur a terme.

NOTES: (1) valor estimat

(2) en aquesta xifra hi està inclosa la quantitat de 280.000 pts que corresponia als altres anys de la mostra a la Comissió d'Embelliment i Turisme, i no figuren en els Pressupostos mentals, i que a nivell de corporació deixarà l'import de l'actual a 22.800.000 Ptas.

tot xecant

ELS ARBUCIENCS I LES ENRAMADES

A quatre dies de les Enramades hem voltat pels carrers del poble, buscant les cases que ens fessin peça perquè ens expliquin com se'ls presenten les festes.

A la plaça ens hem dit: Anem a veure en "Trias"? (Josep Soldevila). Dit i fet!:

1ª. *COM VEUS LES ENRAMADES DEL TEU CARRER?*

Bé! La segueix més la canalla que la gent gran, de vint anys per amunt els costa més ballar la dansa; però aquests potser disfruten més anat a buscar rama o en altres coses.

2ª. *PENSES QUE ÉS UN BON MOTIU PER CONVIURE LA GENT DEL VEÏNAT?*

Sempre hi ha més avinença en aquests dies...

3ª. *T'HI SOBRA O FALTA ALGUNA COSA? QUINA PART DE LA FESTA T'AGRADA MÉS?*

Em va bé tot. Amb el que disfruto més és l'anar a buscar verd per enramar, i m'ho passo bé a la passada.

4ª. *LA VERGONYA O LA POR AL RIDÍCUL ÉS UN FRE PER LA PARTICIPACIÓ DEL JOVENT?*

Vergonya? Per què? Es una tradició molt nostra i no es pot deixar perdre.

5ª. *I TU COM HI PARTICIPES?*

Faig seguir tot el que puc, la dansa depèn de si consegueixo convèncer la dona, l'any passat ja va costar...ja! Però al final la vam ballar.

6ª. *EL FET DE QUE S'ESCAIGUI EN UN DIA FEINER I TEMPS D EXAMENS, CREUS QUE RESTA PARTICIPACIÓ A LA FESTA?*

Depèn de les ganes que tingui cadascú de ballar la dansa, també caldria trobar una manera de no perdre el jornal, poder recuperar... o el que fos, seria una mena d'estira-i-arrotonsa entre l'empresari i el treballador.

Pugem al Castell, i ensopeguem l'Angelina de Cal Gall prenent la fresca en el banc de Can Salau. Qui millor! Au, som-hi...

Resposta 1ª: Ah! molt bé! hi ha molta participació de totes les edats, potser el que manca més és jovenalla de quinze a vint anys. Ara, que això va per anys!

R.2ª: És un diada que sí, és molt propícia! Amb la gent que gairebé no t'hi has dit mai res, d'aquella feta t'hi fas més amic. Ja ho dic jo, que les amistats es fan amb sopars!

R.3ª: Res! És complert per totes les edats, tens treballs a seguir-ho tot! Potser un no anirà a concert i en canvi anirà a sardanes...Quan jo era de la vostra edat el que m'agradava més era estrenar el vestit (m'anava dues canes gran) i fer la passarella, ara prefereixo veure al jovent com els llueixen, perquè els gustos canvien.. També disfruto en l'enramament...

R.4ª: Hi ha una edat en que s'és mig beneït, i si no podem ballar amb qui els agrada ja no esl està prou bé.

Pels que no viuen les festes els sembla una bestiesa...però tota la vida se'n fan de bestieses i cada poble té les seves.

R.5ª: Amb tot! Vaig estar uns quants anys sense fer la volta...aquest any miraré de convèncer l'home, encara que ell diu que tinc pardalets al cap!

R.6ª: El nostre carrer té l'aventatge d'escaure's en un dissabte i això porta més participació. També s'hi afegeix que es fa una audició de sardanes de és i el ball de nit a la placeta... encara que quan jo era petit hi havia escola el dissabte i també la -ballàvem. Quan se'n tenen ganes, rai!

t amb...

Al Sorral ens hem aturat a Cal Serraller, per veure el que en pensa la Victòria, - veïna del poble des de fa dotze anys...

R.1ª: Jo, tot i que no he nascut aquí, sempre m'ha agradat molt. Trobo que és una festa molt tradicional i que s'hauria de mantenir.

R.2ª: Es un dia que ens ajuntem tots els veïns de més a prop, fem un sopar i bevem xampany si n'hi ha!... Som els mateixos grups que fem per les "alfombres".

R.3ª: Tot va bé, interessa el riure i no el plorar! Ens agraden molt les sardanes i la passada. Jo sempre feia seguir el concert i els balls de tots els carrers, però ara com que treballo no podré fer-ho. Ja em sap greu, ja!

R.4ª: Les discoteques ho espatllen tot! Tothom té el cotxe i fot el camp. Això de donar la volta ho troben antiquat, en canvi el meu home diu que abans la ballaven amb una xicota a cada costat.

R.5ª: Reunint-nos amb els amics, ballant sardanes, enramant el carrer... Aquest any no podré sortir a la tarda perquè treballo, però per un cigró no s'espatlla rà l'olla, oi?

R.6ª: Fins ara, com que no treballava no m'havia preocupat; però aquest any ja ho veig més malparat. si sempre s'ha fet s'hauria de conservar com fos.

De Magnes el sarau surt del carrer de Sant Hilari... cap allà hem anat per xerrar amb un dels que sempre hi són pel mig, en Valentí Ferrer.

R.1ª: Bé i animada! Nosaltres fem una colla de casats que ens posem d'acord a fer gresca, cada any mirem d'enganxar-hi una parella nova.

R.2ª: Sempre s'acaba anant a fer un sopar. L'any passat ens hi van juntar amb els del tros de baix. Aquests dies s'està més al carrer, des de l'enramar fins a treure les banderetes. En el nostre carrerot anem ben avinguts, i si un no ho pot fer ho diu als altres.

R.3ª: No, ja m'agrada tal com està. Trobo que és una festa tradicional i això no varia. Sempre m'ha agradat molt el concert i ball de tarda, però ara s'hi ajunta massa gent, sobretot canalla, d'altres carrers i es perd un xic la convivència del veïnat.

R.4ª: No res! Avui dia el jovent té el cap a la boja. Si no s'hi senten bé és perquè ho han anat deixant perdre o no l'han ballada mai. Per altra banda si han de perdre el jornal també s'hi pensen... Jo crec que la solució seria fer colles, i un per l'altre s'animarien, com fem nosaltres.

R.5ª: Amb tot al peu de la lletra! Fora que hi hagi alguna feina que no es pugui deixar.

R.6ª: Sempre hi ha problemes per fer festa...i quen més va més. La nostra enramada s'ensopega en dimarts i encara que no vulguis la feina sempre és la primera. Potser canvian els temps.!

El sector més nombrós de la carretera és el comercial, l'Oriola de Can Reus ens explica com se'la presenta:

R.1ª: Cada any va perdent! Aquí a la Carretera és fatal, hi ha més poc jovent i cada vegada és més pobra. Sort de quatre casats que ho aguanten... a mi em sap molt greu que es perdi perquè és una festa bonica.

R.2ª: Almenys a la carretera, sí; durant l'any tothom va per feina... hola, adéu i ja està... però aquesta diada tothom mira de reunir-se i hi ha més convivència.

R.3ª: En conjunt m'agrada tot, la passada de la nit en el fons potser és una tonte-
ria, però fa gràcia!.

R.4ª: Molts joves han sortit a estudiar fora i no les han viscudes massa... és com
totes les coses, també depèn de caràcters!.

R.5ª: Ara gairebé no ho podem seguir, però m'agrada molt ballar la dansa i anar tots
plegats a fer el vermut a Can Cassó... l'any passat encara ens hi vam escapar.

R.6ª: Sí, és clar! però també si es fessin en un diumenge perdrien l'encant, ja no -
seria tan íntim... Me n'he adonat, però, que a vegades ho valoren més els forasters que
els mateixos del poble; és ben bé que no sabem apreciar prou bé el que tenim, fins que
no ho perdem.

La gent d'Arbúcies ens ha explicat de quina manera viuen les Enramades, ara volem que
la gent que tenen els maldecps per fer els preparatius ens en parli. Parlant d'organit-
zació de les Enramades hi ha de sortir en Jaume Samora!

- Assabenta'ns una mica de com ha nascut aquesta comis-
sió i la gent que la formeu?

Fins ara, hi havia un representant de cada carrer, ja
feia molts anys que erem els mateixos, però a l'hora de
la veritat no feiem gaire res.

enguany el Consell Municipal de Turisme ha fet una cri-
da a nous col.laboradors i d'una sèrie de reunions han
sortit de 30 a 50 persones que se n'han fet càrrec. D'a-
quests se n'han fet grups, d'acord amb les seves prefe-
rències i s'han responsabilitzat de les diferents tas-
ques: organització, publicitat, atendre els músics...

Un coordinador general potser no hi és, però el conse-
ller de Turisme de moment fa el fet.

- Amb quin pressupost compteu? D'on prové?

Aquest any ja no es passarà casa per casa a cobrar, a
més de que duia molta feina, era violent i en quedaven
sense pagar; L'Ajuntament ferà recaptació mitjançant els impostos municipals i com que
comptem gastar més de la quantitat assignada (350 ptes. per família) ens ha dit que da-
vant d'un possible dèficit se'n farà càrrec.

- Hom diu que les Enramades van de capa caiguda, malgrat la dita, encara és manté la fes-
ta. Què ens en dius d'aquesta decadència?

Les Enramades són unes festes que sempre les hem vist igual, s'animen soles; potser sí
que les hem tingut un xic descuidades, però aquests grups hi són perquè fassin una revi-
falla.

- Hi ha innovacions enguany?

Sí, i amb les innovacions hi participarà més tothom. Ja s'encetarà amb la cercavila -
dels Serafins, el dijous al vespre, i no fent-se les "alfombres" s'ha preparat una sar-
dinada, una cremada de rom i Havaneres per donar pas a les festes.

Al ball del castell, del dissabte al vespre, hi tindrem en Jaume Arnella, hi haurà jocs
de cucanya i concurs de rodolins.

- T'hi falta o sobra alguna cosa?

M'hi sobra l'especulació i les ganes de la gent de treure-n'hi el suc; i també en a-
quests dies encaminem a la mainada al vici. M'hi falta la participació de tothom.

- Quina part de la festa t'agrada més?

L'enramada, és quan hi ha un contacte més directe amb el veí després cadascú se'n va
per la seva.

- La balles, la dansa?

Sí, home! Sempre l'he ballada; s'ha de desvetllar en els joves les ganes de ballar-la.

- I la gent gran, creus que amb la seva participació ajuda a mantenir el caire tradicio-
nal de les Enramades?

Són els principals animadors i fan que l'altra gent tingui ganes de continuar-la. Potser
és perquè no ens n'adonen que no són unes festes més, sinó la "FESTA" del poble.

C. COLL - G. FONT - M. GISBERT

EL 115 PRESIDENT DE CATALUNYA

JORDI PUJOL I SOLEY

RAFAEL VILA
I BARNILS

No hi ha cap corrent més directa que aquella que estableix l'analogia sentimental.

Vaig tenir ocasió de veure Jordi Pujol per primera vegada, en la tardor de 1.960, al Palau de la Música Catalana, quan uns agents de la policia se l'enduien pres i emmanillat cap a la Comissaria, d'on havia de passar, a través del Consell de Guerra corresponent, a la presó de Saragossa, on va estar-hi prop de tres anys. Me'n recordaré sempre: baixet i seriós, alta la testa, la mirada d'home convençut...

Una colla d'amics de Reus, entusiastes del cant i la música, ens havíem traslladat en autocar a Barcelona, per assistir a l'estrena del "Cant espiritual" que havia estat musicat sobre el gran poema de Maragall. Hi havia una gentada enorme i pot ben dir-se que tot l'envoltant del Palau estava pres militarment, car havia corregut la veu de què hi assistiria Franco que aquells dies visitava la Ciutat Comtal, i que l'acte es clouria amb la interpretació del "Cant de la Senyera", fins aleshores interdit rigorosament. Vam aconseguir d'encabir-nos al tercer pis: hi havia gent dreta i tot l'entorn de les rengleres de seients i un ambient d'expectació tan espès, que hom hi endevinava la possibilitat perillosa d'un entrebanc. I l'entrebanc va produir-se.

Després de l'execució mixta de la part complementària a càrrec de solistes rellevants encoixinats per l'acció vellutada de la massa coral, va entrar-se de ple a l'estrena meravellosa: era una música nova, dura, enguniosa, que feia tremolar; en el martiri metal·lic de cada cadència hom podia recollir-hi la viva protesta, l'íntim esclat del neguit del gran poeta, tornat música sorprenent i captivadora; ara com una oració, ara com un plany... El matrimoni de l'instrument musical amb la veu humana hi era assolit amb èmfasi, però natural com un cop d'ona així que s'ha estès triomfant sobre la platja majestuosa.

Quan els solistes i els directors havien fet força vegades la rigorosa salutació, va produir-se una situació suspensiva extremadament enguniosa: algú va demanar en veu alta l'execució del "Cant de la Senyera". No cal dir que en breus instants la petició va fer-se més ampla, i el crit unànim de "La Senyera", "La Senyera", quasi general. Al cap de pocs minuts van començar les corredisses a tots els pisos i varis escamots de gent especialitzada van començar també la tasca de repressió. Ràpidament va fer-se el silenci com un miracle, i la raó de la força, tal com passa molt sovint, va inposar-se a la força de la raó. Entre la colla dels detinguts hi figurava l'home que avui és President de la Generalitat de Catalunya. Bon començament.

En sortir de Saragossa, Jordi Pujol va passar un any llarg de confinament a Girona, on no va romandre, tampoc, amb els braços plegats i on va aconseguir que el seu nom fos el punt de partida de diverses activitats encaminades a "fer país": va fundar la Banca Catalana de la qual en fou el primer vice-president executiu; va iniciar i animar la campanya exigint el nomenament de bisbes catalans, i, entre 1.970 i el 1.977, va promoure la catalanització de "Destino" i de "El Correo Catalán" després de convertir-se en llur principal accionista. A la Fundació de Convergència Democràtica de Catalunya, va ser-ne el primer Secretari General i, elegit diputat a les Corts espanyoles, fou cap de la minoria catalana i, també, conseller polític de la Generalitat provisional. Quan a la segona legislatura després del franquisme va discutir-se i aprovar-se l'Estatut de Sau, la seva tenacitat, la seva paciència intel·ligent, el seu "savoir-faire" i el seu realisme van ésser elements importants a l'hora principalíssima de la veritat. I no és gens d'es tranyar que, a la crida per a l'elecció del segon Parlament de la Catalunya moderna, el favor majoritari l'escollís obertament. Jove, valent, sincer, assequible i treballador, té totes les condicions que exigeix la difícil situació del país, i hom pot estar ben segur de que no se li arronsarà el llonbrígol.

Cal, però, que tots ajudem a fi de què cada cosa hi tingui, també, el nom que li pertoca, per a aconseguir que el "SOM-HI!" amb el qual ha enfilat l'agulla primera, sorgeixi la roba de tothom.

Afanyem-nos a treballar pel nostre compte, amb seny i delit. Car això que pot semblar-nos poc difícil, resulta que de fàcil no en té res.

cultura, *cultureta,* **culturassa**

PROGRAMA DE LA FESTA DE "LES ENRAMADES"

Del 5 al 11 de Juny

- DIJOUS: A 2/4 de 9 del vespre: CERCAVILA per la Banda Local ELS SERAFINS
SARDINADA POPULAR a la Plaça de la Vila.
A les 11 del vespre: PASSADA inici de "Les Enramades".
- DIVENDRES: DANSA de la Plaça.
- DISSABTE: DANSA del Castell.
A les 10 del vespre: AUDICIÓ DE SARDANES
A les 11 del vespre: BALL POPULAR a càrrec de JAUME ARNELLA a la Placeta de Can Jombo.
- DIUMENGE: A les 10 del matí: CONCURS DE CASTELLS DE SORRA al Camp Municipal d'Esports.
Es començaran a fer les catifes de flors als carrers de sempre.
A les 11 del matí: CONCERT DE MÚSICA a càrrec de l'Orquestra La Principal de Cassà i Recital de LA CORAL DEL CENTRE al local del Centre Parroquial. Acte dedicat exclusivament a tots els jubilats de la Vila i com tots els altres gratuïts.
A les 5 de la tarda: Desfilada de MAJORETS, gegants i capgrossos i les carrosses.
A les 9 del vespre: A la Plaça de la Vila cantada D'HAVANERES i CREMADA DE ROM.
A les 11 del vespre: PASSADA.
- DILLUNS: DANSA del Sorral
- DIMARTS: DANSA de Mages.
- DIJEKRES: DANSA de la Carretera.
A 2/4 de 10 del vespre: FINAL DE FESTA: Ball i lliurament de regals.

ACTESA TOTS ELS CARRERS

- A les 10 PASSADA MATINAL
- A la 1 DANSA
- A les 4 CONCERT
- A les 7 SARDANES
- A les 11 PASSADA

Durant la vuitada de Corpus a la Gabella: EXPOSICIÓ-CONCURS DE PLANTES I FLORS.
CONCURS DE RODOLINS.

cultura, ...

EXPOSICIÓ DE TREBALLS REALITZATS PER PERSONES DE LA TERCERA EDAT.

Segona quinzena de Juny, als baixos de la Rectoria.

Poden prendre-hi part tots els jubilats de la Vila.

S'exposaran:

- Labors d'artesanía.
- Poesies, dibuixos i pintures.
- Flors i plantes d'ornamentació cultivades per persones de la tercera edat.
- Fruites i fruits cultivats també per les esmentades persones.

Per apuntar-se, tots els dijous de 4 a 2/4 de 6 de la tarda als baixos de la Rectoria.

SANT JOAN

DIVENDRES 20 de Juny: Conferència a la Biblioteca de la CAIXA "LA DONA A CATALUNYA" per Mª Aurèlia Capmany.

DISSABTE 21: Recital M^a DEL MAR BONET.

Festival Infantil a les 11 del matí a la Biblioteca HISTÒRIA D'UN ARBRE per "L'ou com balla II", Patrocinada per DINAMITZACIÓ CULTURAL BIBLIOTEQUES.

DILLUNS 23: Vespre: FOC DE SANT JOAN.

DIMARTS 24: Concurs de dibuix ràpid.

DIVENDRES 27: Taula rodona amb participació de diferents partits polítics per a debatre el tema dels PAISOS CATALANS.

Durant els dies 21, 22, 23, 24:
Exposició-homenatge al pintor ANTONI BERNATALLADA.

EL LLENGUATGE POPULAR

D'ACORD! - ENTESOS!

-Moltes vegades quan parlant entre nosaltres volem expressar la nostra conformitat a un determinat tema - d'una conversa, responem sovint amb l'expressió "vale". Darrerament però, hem adoptat també la seva traducció al català, és a dir "val".

-Si tenim en compte el diccionari, veurem que si bé en català existeix la paraula "val", aquesta l'hem de fer servir quan ens referim a un paper que hom lliura a algú i que li dóna dret a cobrar alguna cosa, a entrar a algun espectacle, etc. Per exemple quan diem: *Tinc un val per anar a la funció de teatre d'aquesta tarda. M'han donat un val per a comprar llibres.*

-D'altra banda tenim també les formes derivades del verb valer. Amb aquest verb podem construir moltes frases: *Aquest xicot val molt. No s'hi val. Aquest llibre val cent pessetes, etc.*

-Creiem que val la pena evitar les expressions incorrectes "vale" i "val" en una conversa, sobretot si tenim en compte que disposem de moltes paraules per a substituir-les: D'ACORD!, ENTESOS!, BÉ!, VINGA!, SOM-HI!, entre d'altres.

Cal recordar doncs, que podem dir:

Tinc un val per a cobrar un obsequi. Aquesta casa val molts diners. Pots comprar-me això?

-D'acord!

però no: "Vols anar de viatge? -Vale!" o "Podeu esperar-vos un moment? -Val!"

J. AULEDAS

FETS

DADES DEMOGRÀFIQUES (per J.B.C.)

ABRIL 80

Casaments: 1.- Martí Cruells i Canaleta i Dolors Clopes i Ribera.

Defuncions: 1.- Carles Soms i Farràs.

Baptismes: 8.- Eva Montero i Pinto
Mònica Guàrdia i Azara
David Grau i Balbí
Elisabet Grau i Balbí
Marc Campillo i Funollet
Marta Pintu i Noguera
Anna Pujadas i Pagès
Roser Pujadas i Pagès

Ara fa cent anys: (Abril 1880)

Casaments: 1
Defuncions: 5
Baptismes: 15

MUTUALITAT COMARCAL DE PREVISIÓ SOCIAL MONTSENY-BENÈFIC.- ARBÚCIES

-Es prega a tothom que estigui interessat per entrar a formar part de la Junta Directiva, que pot dirigir-se a la secretaria de la "Mutua", tel.86 00 03, o bé directament a qualsevol membre de la Junta.

Gràcies.

TOT ENRAMANT

"CARAJILLO" I CALIQÜENYA.

20-M: DOS MESSOS DESPRÉS

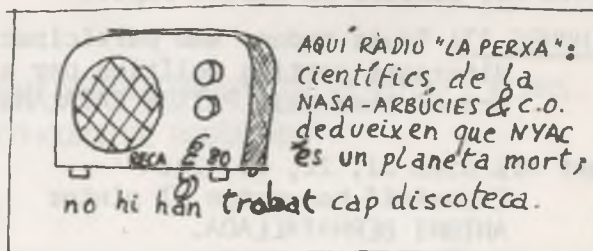
Un "impasse" de quaranta vuit dies hi ha hagut des de les eleccions del 20-M fins el binomi Vuit-Nou de Maig, que ha significat la refermança de l'Executiu de la Generalitat, fí immediat d'aquella consulta popular.

La calma política aparent d'aquest període ha estat alterada per la constitució del Parlament d'acord amb els resultats electorals, per les declaracions del nostre De-Gaulle-de-butxaca: Tarradellas, i per la investidura parlamentària del President Jordi després d'un llarg "nyigui-nyogui" entre les forces polítiques, que ha posat de manifest l'escassa digestibilitat d'uns, el pseudo-vedettisme irreal de algú, la constatació de la manca de base popular de molts i la poc catalana anteposició d'interessos de partit a Catalunya per part d'una majoria.

En mig de tot això i malgrat el curt suport parlamentari convergent, el Molt Honorable Pujol i Soley intentarà fer d'aquella Generalitat Provisional, titllada de Descafeïnada, un calent, amarg, fort i espès "Carajillo" de Pujol. SOM-HI!!!

ZUM ZUM

ELS XAIS TENEN
LA VEU

NENS I NEVES :

UN ACUDIT VERD, MOLT VERD

Hi havia un home vestit verd que va sortir d'una casa verda i pujant al seu cotxe verd passà per l'autopista verda, i va xocar en una paret verda. Va venir l'ambulància verda i el dugueren a l'hospital verd. En anar-hi el metge vermell, l'accidentat s'aixecà dient: Aneu-vos-en que us heu errat d'acudit!!!

JORDI RODRIGUEZ I DOMINGO
(9 anys)

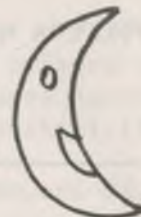
l'aigua blava

L'aigua blava està en el riu,
l'aigua blava està en el mar,
l'aigua blava està a tot arreu,
moltes coses ha fet Déu.

SÒNIA MARCOS
(9 anys)

POESIA DE NATÀLIA CORNET I MONTES (10 anys)

Lluna de plata
blanca i grossa
com una pilota.
Mira-la a la nit,
com ens ha seguit.

L'ESTIU

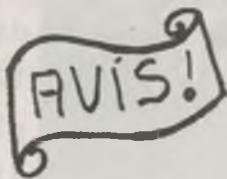
Adéu hivern fredeluc
que ja arriba el calorós,
neixen arbres; creixen flors.
Adéu hivern fredeluc,
fins l'any que ve.

JUDITH RIERA I CASADESÚS
(10 anys)

de nit

JORDI PUIGDEVAL

- 6 anys

Tenim forces dibuixos vostres, però alguns no ens hi caben. Con vindria que no fossin més grossos de mitja pàgina, d'acord?

Ah! i continueu enviant a la vostra Revista tot allò que se us acudeixi: contes, acudits, dibuixos... etc.

ESPORTS

1ª MARXA DE LA PRIMAVERA

Amb una participació de 198 persones, va començar el diumenge dia 11, a les 8 del matí la 1ª MARXA DE LA PRIMAVERA, amb un recorregut de prop de 20 Km. Malgrat que hi havia més gent de fora que no pas del poble, va anar molt bé. S'havia donat de temps de les 8 fins a les 2, però els primers participants, un noi de Sant Hilari, la van fer amb una hora i 10 minuts. Els últims van arribar a quasi tres quarts de dotze.

L'ambient era agradable. Molts ja estaven cansats abans d'arribar a Joanet, on es donava un petit esmorzar de pa amb xocolata i una taronja. Alguns espavilats van quedar-se a Can Cama a menjar pa amb tomàquet amb llangonissa i un bon porró de vi (per allò que la xocolata engreixa). Altres, i aquest ja van fer-ho millor, duïen unes graelles i la carn. Les botes de vi tampoc hi faltaren. La mainada hi va participar força i, en molts casos, van guanyar als grans.

Com a anècdota es pot remarcar la participació d'una família que duïa un gos que també estava inscrit a la marxa.

Alguns s'ho agafaren corrent. Altres, els més, caminant, fent via. Era una marxa. No s'hi anava pas a guanyar.

Els organitzadors n'estem contents. Esperem però, que a la 2ª MARXA DE LA PRIMAVERA hi hagi molta més gent, sobretot del poble.

El lliurament de premis -record es farà el proper dia 21 de Juny al recital de la Mª del MAR BONET.

FINS LA PROPERA MARXA!!

BASQUET FEMENÍ I ESCOLTES I GRUP D'ANIMACIÓ

CLUB DE JUDO ARBÚCIES

Últimament el nostre Club, ha rebut la visita del judoques de Sant Celoni i també podem dir-vos que pel dia 25 de Maig, tenim prevista la visita del Club de Judo de Ceret a casa nostra.

Preparem amb aquest motiu una diada i dinar de germanor amb molta il·lusió i esperem que tot vagi bé, ja que ells ens varen rebre dies enrera a Ceret amb tota mena d'atencions.

Tal com varem quedar el mes passat, continuem la xerrada amb en Pere Canaleta:

- *Pere, quin va ser el dia més feliç per a tu, quan preparaves els juvenívols?*

Més que dia, va ser la temporada 76-77, que vàrem quedar campions i marcant 170 gols, éssent la primera vegada que es feia la lliga d'un sol grup de 20 equips i guanyant la -copa donada per la Federació amb una de les plantilles més joves del grup.

- *De les teves plantilles, creus que es podria fer un equip de 1ª Regional?*

Crec que una de les equivocacions que hi ha en futbol és que només es pensa amb l'equip, i puc dir-te, que dels nois que he tingut sota el meu comandament, podríem tenir una plantilla per caminar dignament per 1ª Regional.

- *Es diu, que els juvenívols són una pèrdua econòmica pels clubs?*

Vaig espavilar-me i també des d'aquí dono les gràcies a unes quantes persones -que ens varen ajudar- però, vàrem acabar sempre amb beneficis i comprant material.

- *Ets un dictador Pere?*

Bé, tothom té la seva manera de fer les coses, però els que han estat amb mi ajudant-me, et diran que de dictador no en tinc res.

- *Tot i éssent molt polèmic, guardes un bon record del teu pas pel club?*

En quant això primer que em dius, de polèmic crec que no en sóc, però hi ha algú que m'hi vol veure, potser perquè ell ni està preparat, ni voldria, ni podria estudiar i dedicar el temps que jo vaig dedicar-hi, per tal puc dir-te que les moltes hores agradables estan per damunt de les insatisfaccions i que aquestes temporades les recordaré sempre més.

- *Si t'ho demanessin, tornaries al club?*

Això, no ho sé, ho porten altres persones i jo quan vaig entrar per primera vegada va ser per ajudar en Manel Planchart, no per fer plegar a ningú, aleshores hauria de veure quin seria l'afer que em voldrien encarregar, encara que és una possibilitat molt llunyanana.

- *Fa un temps -uns cinc messos- el CDA va tenir problemes amb els senyors del xiulet, tu, com representant dels àrbitres que en saps?*

Hom ha estudiat i llegit en llibres anglesos, el quals aconsellen a llurs entrenadors que abans de començar la temporada s'estudiïn les llistes dels àrbitres que els dirigiran, així com els terrenys de joc, les plantilles, etc., etc. La manca de totes aquestes premises porten a mals entesos que són millor oblidar, ja que són fruit d'un amor mal interpretat vers uns colors, que enfosqueixen la realitat.

- *Creus que l'Arbúcies pot salvar la seva categoria?*

No sóc "el pitoniso", però desitjo que sortim del fons de la classificació encara que crec que la cosa està molt negra.

- *Com veus l'esport a nivell local? Creus que es treballa prou?*

Crec que hi hauria d'haver una més benantesa entre els que volen treballar, ja que no pot ser que es formin grupets i que només treballin els que estan al davant. Tots sabem les virtuts de cadascú, per tal tots hem de treballar segons les nostres possibilitats i sobretot units, només així, cada un al seu lloc, aconseguiríem pel nostre poble, que treballés a un nivell molt superior a l'actual que no crec que superi el 30 % .

- *Has dit moltes mentides?*

No, he estat molt sincer.

- *Gràcies Pere, i que tinguis molta sort en aquest cada dia més enredat món del futbol.*

ESPORTS

EL NOSTRE C.D.A.

El nostre Club Esportiu Arbúcies, està prop de cloure la temporada 1.979-80, ja que en el moment de redactar aquesta crònica -15 de Maig- els equips alevins, infantils i juvenívols, han acabat els seus respectius campionats i al primer equip, sols li manquen tres partits per acabar el campionat. I com cada final de temporada, ha arribat l'hora de passar balanç, i aquest, enguany és -tan esportiu com econòmicament- més negatiu que positiu.

¿I per què s'ha portat a termini tan fluixa campanya?

Els equips alevins i infantils han fet una bona temporada, sobretot si tenim en compte els nombrosos canvis tant tècnics com de jugadors a què s'han vist sotmesos.

És evident, que han sigut qui millor han representat el nostre poble a nivell futbolístic.

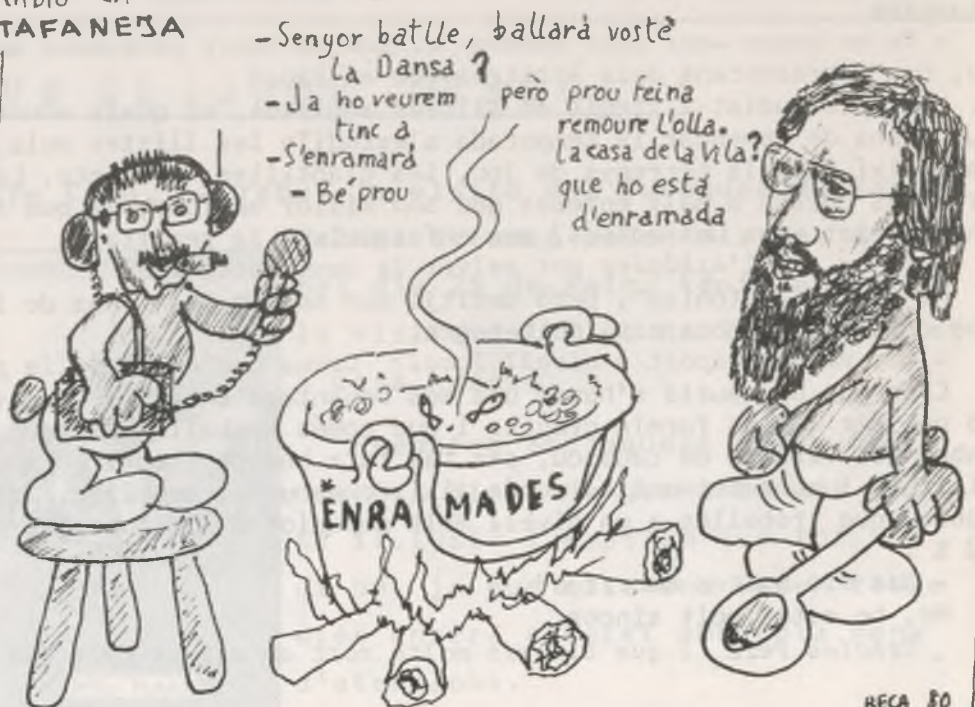
Pel que respecte a l'equip juvenívols, podríem dir que si tenim en compte la seva classificació -últims del grup i pèrdua de categoria- la temporada no ha pas sigut brillant que diguéssim, però això era una cosa que ja tenien previst els seus tècnics per la joventut d'alguns jugadors i la seva manca d'experiència. Tant alevins, infantils com juvenívols, han demostrat que es pot confiar en la pedrera i que si es té paciència, es podem recollir uns bons fruits d'aquest planter.

La gran decepció d'enguany ha sigut el nostre primer equip, ja que quan sols queden tres partits per acabar el campionat, les possibilitats de salvació i manteniment de la categoria són mínimes i només una possible remodelació de grups -que afectaria a 1ª Regional- sembla ser que sigui ara la nostra única salvació. Els errors tècnics de principi de campionat, han estat la clau que obrís la porta d'una crisi que encara avui no està solucionada. El canvi d'entrenador a 6 partits de l'acabament de la 1ª volta del campionat no va donar resultat, ja que la manca d'experiència del nou preparador va ser clau perquè es perdessin dos partits decisius, després dels quals va ser rellevat del càrrec.

Un dels afers que també ha perjudicat al Club ha estat el problema amb els àrbitres, problema del que no tenim un coneixement molt vàlid i no podem opinar. No és massa freqüent perdre la categoria, però esperem que es prepari bé la propera temporada i ensems sigui una realitat, i ja que parlem de la propera temporada, recordem que es farà renovació parcial de la junta directiva -cosa que potser és necessària en aquests moments- i que possiblement serà en Ricard Canals sobre el qual recaigui la responsabilitat de regir aquesta nova etapa, que desitgem que sigui triomfant pel nostre CDA.

JAUME SUREDA

RÀDIO "LA PERXA"
TAFANESA

HECA 80

Una mica d'humor

VILACOLS I LES SEVES ENRAMADES (Conte comprimit)

Vilacols, hauria estat una bassa d'oli si no hagués estat la rivalitat existent entre els de Dalt i els de Baix. Els dos partits sempre estaven en aferrissada disputa i aquell foc encès explotà el dia de les Enramades. Mai s'havia emprès la cosa amb tanta empenta!

A la vigília els Vilacolins es preparen per anar a la passada. Els de Dalt havien llogat una orquestra de segona categoria i els de Baix la llogaren de primera. Era qüestió de mirar qui tindria més atxes a la passada. Els de Dals pagaven l'atxa a tots els que hi volien anar i els de BAix els pagaven l'atxa i el beure.

Sortiren els de Dalt i una gran xiulada dels de Baix ofegà l'orquestra... Sortiren els de BAix i llavors xiularen i cridaren els de Dalt.

En aquells moments va armar-se un gran batibull:

-Fora els de Baix! -Morin els de Dalt! -Exclafeu-los! -Trenqueu-los una cama! -Fora! -Morin!...

Una ratxada de confusionisme omplí els pacífics carrers de Vilacols. Les paraules gruixudes sortiren barrejades amb bafarades d'alcohol consumit. Els Vilacolins engegats pels seus ideals es llançaren a la batalla. Cada u defensava el seu partit. Els músics en veure que la cosa s'embolicava varen fugir amb l'instrument sota l'aixella.

El poble esta avalotat com una mar revolta i l'aldarull es multiplicava.

I el més temut arribà... Els crits no foren prou per vomitar l'odi d'aquella massa em bogida i de les paraules passaren als fets. Els de Baix i els de Dalt s'abraonaren. Els Vilacolins semblaven feren enfollides. La Guàrdia local hagué d'intervenir per calmar la situació.

A l'últim ho aconseguí i per assegurar l'ordre, agafaren els que capitanejaven els dos partits i en Calçasses i en Calcetes foren tanca^{ts} a la presó del poble.

L'endemà, un cop refets, els dos homes en trobar-se reclosos entre quatre parets, com la gent més baixa obriren els ulls. L'escena de la nit passada els omplí de confusió. -l'rgull els havia dominat. Els dos rivals reflexionaren serenament, varen mirar-se i no sé què varen trobar-se als ulls, que sense dir-s'ho l'un es llença als braços de l'altre..

- Calçasses!

- Calcetes!

Havia arribat l'hora de la reconciliació. En Calçasses va murmurar:

- Mai més amb els de Baix!

I en Calcetes de la seva part afirmà:

- Mai més amb els de Dalt!

Allavors en Calçasses tot moix va preguntar:

- Doncs on anirem quan ens obrin la gàbia?

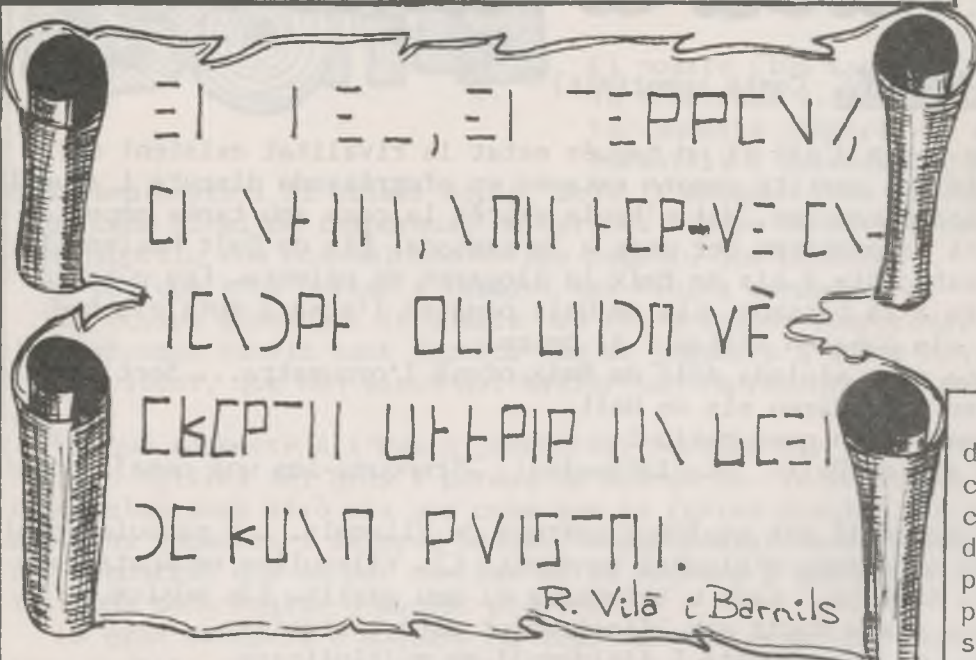
I amb un gest resolut en Calcetes posà l'última pedra:

- Ens quedarem amb els del mig, -va dir- que fet i fet són els que tenen més seny!.

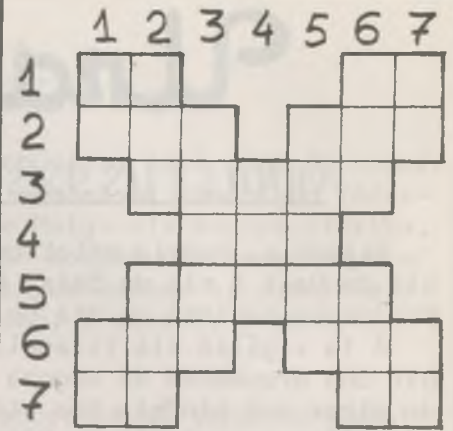
RAMON FERRER I MONTPLET

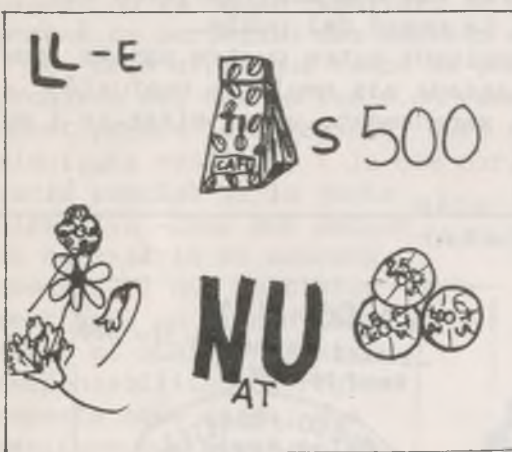
entreteniments

En aquest pergami hi ha amagat un pensament d'en Rafael Vilà i Barnils amb totes les seves lletres incompletes. Aneu refent cada lletra amb els trets que li manquen fins a reconstruir el pensament complet.

HORITZONTALS: 1. teixit de gran duresa, que en els vertebrats té com a funció el sosteniment del cos.-Símbol del Bushel. 2.-Tros de soca, separat de l'arbre.-expulsió sobtada de l'aire dels pilmons. 3.-Component mineral del sòl, constituït per roca solta, d'elements silícis, acumulat per les aigües a la riba o al fons del mar, rius o llacs. 4. Nom propi d'home. 5. Dona que per un preu

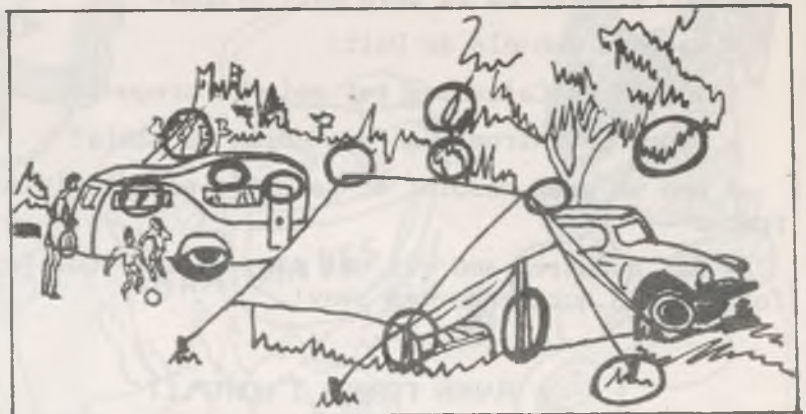
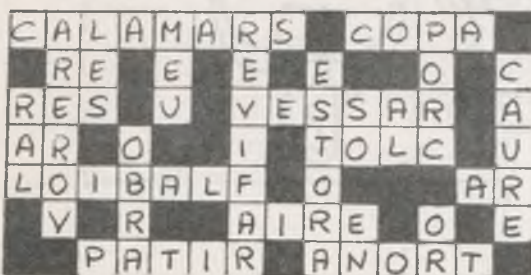

convingut s'avé a mantenir relacions sexuals amb un home. 6. Nosaltres. 7. Mitjà de reproducció d'un tipus d'animal, que s'utilitza també en l'alimentació. Crit de dolor.

VERTICALS: 1. Nom d'un animal carnívor de la família dels úrsids. 2. Terme negatiu. 3. Senyal de socors. 4. Posar en moviment. 5. En plural, vas de beure, generalment de forma acampanada, sostingut per un peu. 6. corrent natural d'aigua. 7. Espècie de serp de la família dels boids. Altar per als sacrificis. 7. Costum. Gemec.

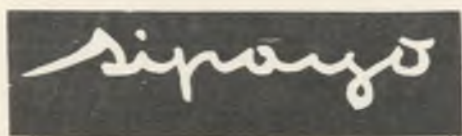
SOLUCIONS: 1er.

2on. Creuada

3er. Sopa de lletres: Pepet Pol.

FIRMES COL.LABORADORES:

DISCOTECA ARBUCIES

**BAR
EL CENTRE**

F. Camprodon, 32

ARBUCIES

CANSLADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Camprodon, 6 **ARBUCIES**

BAR i BOTIGA

CAN SITRA

TEL. 86 01 71 - ARBUCIES

LLIBRERIA

el pont

PONT, 3 - ARBUCIES

a arbucies

Mobles Jaume Recarens

CARNISSERIA

ARIMANY

F. CAMPRODON, 4 - ARBUCIES

"la Caixa" a les escoles

MÚSICA · TEATRE · CINEMA · ÀUDIO-VISUALS D'ART · ANIMACIÓ · CANÇÓ
POESIA · CONFERENCIES · EXCURSIONS · VISITES DIDÀCTIQUES...

OBRA INFANTIL
DE LA CAIXA DE PENSIONS PER A LA VELLESA I D'ESTALVIS

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"